

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията е нарушила разпоредбите на Договора, доколкото засягат и уреждат пряко или непряко условията за изразяване на съгласие за сливането на предприятия, и по-специално членове 101 и 102 от Договора и разпоредбите за тяхното прилагане, включително член 6, параграф 1, буква б), член 2, параграф 1 и член 2, параграф 2 от Регламент 139/2004 посредством непроведенето на пълна оценка на неблагоприятните последици от концентрацията от гледна точка на конкуренцията, и по-специално на последиците от нея за съответните пазари, определени по модела „начална точка — крайна точка“. Оценката на концентрацията по модела „начална точка — крайна точка“ водела до установяването на редица нарушения на конкуренцията, произтичащи от нея.
2. С второто основание се твърди, че Комисията неправилно е оценила последиците от концентрацията относно възможността за предоставяне на услуги за въздушен пътнически транспорт и относно летищата, засегнати от концентрацията, с което е допуснала сериозна и очевидна грешка в оценката. Надлежащият анализ на концентрацията трябвало да доведе до извода, че осъществяването ѝ ще породи редица отрицателни последици за конкуренцията, включително възникване на господстващо положение за Lufthansa на определени летища.
3. С третото основание се твърди, че Комисията е нарушила Регламент 95/93 поради нарушение на принципите на неутралитет, прозрачност и недопускане на дискриминация при определянето на слотовете на някои летища.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията е нарушила Насоките относно оценката на хоризонталните сливания, тъй като не е проверила дали твърдяното увеличаване на ефективността в резултат от сделката противодейства на отрицателните последици от нея за конкуренцията.
5. С петото основание се твърди, че Комисията е нарушила разпоредбите на Договора и разпоредбите за тяхното прилагане поради наложените на Lufthansa задължения, които не противодействат на същественото нарушение на конкуренцията в резултат от сделката.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията е нарушила разпоредбите на Договора, и по-специално член 107, параграф 1 ДФЕС, и разпоредбите за тяхното прилагане, тъй като не е взела предвид нарушението на конкуренцията на вътрешния пазар в резултат от сделката в контекста на предоставената на Air Berlin държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 296 ДФЕС поради изложените недостатъчни мотиви за нейното решение.

Жалба, подадена на 13 май 2018 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-300/18)

(2018/C 231/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Viktor Feodorovich Yanukovych (Ростов на Дон, Русия) (представител: T. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽²⁾ в частта, в която засягат жалбоподателя, и
- да осъди Съвета да понесе съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е, че жалбоподателят не отговарял на приложимите към съответния момент критерии за вписване в списъка. Съветът на Европейския съюз не разгледал надлежно всички предоставени му документи, а подходил към тях твърде селективно. Доводите в подкрепа на това основание били следните: по отношение на жалбоподателя се водело само досъдебно разследване, по което обаче нямало никакво развитие, така че това обстоятелство очевидно било недостатъчно за удовлетворяване на изискваните критерии, а документите, въз основа на които Съветът оставил името му в списъка, били изцяло неотнормисими, противоречиви, неверни и неподкрепени от каквито и да било доказателства.
2. Второто основание е, че Съветът допуснал явни грешки в преценката, като наложил на жалбоподателя спорните мерки. Като отново вписал жалбоподателя в списъка въпреки очевидното несъответствие между „изложението на мотивите“ и релевантните критерии Съветът допуснал явна грешка. Мотивите, изложени в подкрепа на първото основание, били освен това относими и за второто основание.
3. Третото основание е, че Съветът не изпълнил задължението си за мотивиране. Съветът не посочил специфични и конкретни съображения за вписването на жалбоподателя. „Изложението на мотивите“ за вписването на жалбоподателя в шестото решение за изменение и в шестия регламент за изменение съдържащо (освен неправилни) стереотипни, неподходящи и недостатъчно конкретизирани мотиви.
4. Четвъртото основание е, че правото на защита на жалбоподателя било нарушено и/или че той бил лишен от ефективна съдебна защита. По-специално Съветът не изслушал надлежно жалбоподателя, преди отново да го впише, като не му предоставил подходяща или справедлива възможност да поправи грешки или да предостави доказателства, свързани с личното му положение. На нито един етап на Съвета/жалбоподателя не били предоставени сериозни, достоверни или конкретни доказателства, обосноваващи налагането на ограничителните мерки.
5. Петото основание е липса на подходящо правно основание за приемането на шестите по ред актове за изменение. Доводите в подкрепа на това основание били следните: а) условията Съветът да се основе на член 29 ДЕС не били изпълнени от шестите по ред актове за изменение. По-специално: i) изрично посочените от Съвета цели били просто неясни твърдения, ii) основанията не отговаряло на изисквания при настоящите обстоятелства стандарт за съдебен контрол и iii) налагането на ограничителни мерки в действителност подкрепяло и легитимирало действията на новия режим в Украйна, които сами по себе си нарушавали правото на защита и върховенството на закона и водели до систематични нарушения на правата на човека, б) не били изпълнени условията за позоваване на член 215 ДФЕС, тъй като нямало валидно решение по дял V, глава 2 от ДЕС, в) липсвала достатъчна връзка за целите на позоваване на член 215 ДФЕС срещу жалбоподателя.
6. Шестото основание е, че Съветът злоупотребил с правомощията си. С прилагането на шестите по ред актове за изменение Съветът по същество искал да спечели благоволенieto на настоящия режим в Украйна (така че Украйна да продължи да поддържа по-тесни връзки с Европейския съюз), а не да следва посочените в тези актове цели и принципи. Критериите за вписване отговаряли на вписващото се в целта на Съвета предоставяне на извънредно и изключително правомощие.

7. Седмото основание е нарушение на правата на собственост на жалбоподателя, предвидени в член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като по-специално ограничителните мерки представлявали неоснователно и непропорционално ограничение на тези права, поради това че: i) нищо не сочело, че средствата, за които се твърдяло, че са присвоени от жалбоподателя, били прехвърлени извън Украйна, и ii) не било нито необходимо, нито целесъобразно да се замразяват всички активи на жалбоподателя, след като във висящите наказателни производства по отношение на жалбоподателя властите в Украйна вече били определили размера на твърдените загуби.

- ⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 48).
- ⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 5).

Жалба, подадена на 13 май 2018 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-301/18)

(2018/C 231/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Санкт Петербург, Русия) (представител: T. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽²⁾, в частта, в която засягат жалбоподателя, и
- да осъди Съвета да понесе съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е, че жалбоподателят не отговарял на приложимите към съответния момент критерии за вписване в списъка. Съветът на Европейския съюз не разгледал надлежно всички предоставени му документи, а подходил към тях твърде селективно. Доводите в подкрепа на това основание били следните: по отношение на жалбоподателя се водело само досъдебно разследване, по което обаче нямало никакво развитие, така че това обстоятелство очевидно било недостатъчно за удовлетворяване на изискваните критерии, а документите, въз основа на които Съветът оставил името му в списъка, били изцяло неотнормирани, противоречиви, неверни и неподкрепени от каквито и да било доказателства.
2. Второто основание е, че Съветът допуснал явни грешки в преценката, като наложил на жалбоподателя спорните мерки. Като отново вписал жалбоподателя в списъка въпреки очевидното несъответствие между „изложението на мотивите“ и релевантните критерии Съветът допуснал явна грешка. Мотивите, изложени в подкрепа на първото основание, били освен това относими и за второто основание.
3. Третото основание е, че Съветът не изпълнил задължението си за мотивиране. Съветът не посочил специфични и конкретни съображения за вписването на жалбоподателя. „Изложението на мотивите“ за вписването на жалбоподателя в шестото решение за изменение и в шестия регламент за изменение съдържало (освен неправилни) стереотипни, неподходящи и недостатъчно конкретизирани мотиви.